

10 sierpnia 1929 r.

F41f 17100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 10195.

Kl. 72 c 15.

Akciová společnost drive Škodovy závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja).

Wymienna wkładka rdzeniowa do luf działowych.

Zgłoszono 8 lutego 1927 r.

Udzielono 18 marca 1929 r.

Pierwszeństwo: 8 stycznia 1927 r. (Czechosłowacja).

W pewnych konstrukcjach luf działowych właściwa rura rdzeniowa wstawiona jest w lufę działową z tak znacznym luzem, że pozwala ona wkładać i wyjmować rurę rdzeniową, przez co osiąga się możliwość oddzielenia od siebie obu tych części działa.

Rzecz prosta, że podobne rury rdzeniowe przy naprężeniach, wywoływanych przez rozszerzające się gazy przy wystrzale, uginają się więcej, niż rury rdzeniowe osadzone bez luzu lub wtłoczone siłą. Silniejsze to uginanie jest zawsze największe na obu końcach rury, przednim i tylnym. Gdy jednak wspomniane uginanie się przedniego końca niema dalszych szkodliwych następstw to uginanie się tyl-

nego końca stanowi bardzo ujemną właściwość, szczególnie, jeżeli, celem szczelnego na powietrze zamknięcia lufy, stosuje się łuski pociskowe.

Szczególnie przy strzelaniu o wysokim ciśnieniu gazów zdarza się często, że, skutkiem znacznego ugięcia się rury rdzeniowej w pobliżu tylnego końca lufy działowej, łuska naboju zostanie tak rozszerzona, że wyrzucenie jej połączone jest z trudnościami. Niedogodności tej można wprawdzie częściowo zaradzić, stosując do wyrobu łusek materiał wysokiej wartości, specjalnie elastyczny, ale o wiele skuteczniej może temu zapobiec wynalazek niniejszy, przedstawiony na fig. 1 — 4 rysunku, na którym fig. 1 wyobraża w

przekroju podłużnym część tylną lufy działowej 2 wraz z wkładką rdzeniową 3; cyfra 1 oznacza przestrzeń między duszą a płaszczem zewnętrznym lufy, cyfra zaś 6 — łuskę naboju w przekroju.

Istota wynalazku polega na tem, że, przy zachowaniu odstępu 1 na całej długości duszy, odstęp ten zostaje właśnie tylko w tylnym końcu sprowadzony do zera lub prawie do zera, na długości odpowiadającej mniej więcej średnicy przewodu lufy działowej.

Urzeczywistnienie tego pomysłu w formie najprostszej uwidocznia fig. 1.

Odstęp 1 wzdłuż całej lufy i wstawionej wkładki rdzeniowej jest dostatecznie wielki, aby można było szybko i łatwo rozebrać te części; jedynie na tylnym końcu wkładki odstęp 5 jest na długości 4 zupełnie minimalny. Przez to osiąga się ten skutek, że ugięcie się wkładki w tem miejscu będzie znacznie mniejsze, niż gdyby wielkość odstępu tego równała się wielkości odstępu 1; przez to wyrzucanie łuski 6 jest bardzo ułatwione.

Przytem nieznacznie tylko trudniejszym staje się wstawianie i wyjmowanie wkładki, szczególnie, jeśli skutecznie ją w kierunku wskazanym strzałką 7.

Jeszcze łatwiej można przeprowadzić zmniejszenie odstępu do zera, jeżeli, jak to pokazują fig. 2 i 3, zastąpić w odpowiednim miejscu kształt walcowy przez łagodny stożek.

Dwie te figury łatwo zrozumieć, gdy wyobrazą sobie wyjmowanie wkładki w kierunku strzałek 7. Odstęp 5 może tu być równym prawie zeru.

Fig. 4 przedstawia poszczególną konstrukcję, odpowiadającą powyższym założeniom w przypadku, gdy wkładkę wstawia się w kierunku od tyłu ku przodowi.

Po wsunięciu wkładki 3 w lufę, przytwierdza się ją zapomocą nagwintowanego

pierścienia 8, wkręconego w tylną część płaszcza. Wkładka jest zaopatrzona w dwa stożki, z których jeden opiera się bezpośrednio o lufę, podczas gdy drugi siedzi w pierścieniu nagwintowanym 8. Skutkiem tego ugięcie się tylnej części wkładki rdzeniowej, a zatem i rozszerzenie się łuski, zmniejsza się znacznie, wyrzucenie zaś tej ostatniej jest dużo łatwiejsze.

Proponowane urządzenia stanowią poważne wzmocnienie tylnej części wkładki także i w tym przypadku, kiedy uszczelnienie osiąga się nie zapomocą łuski naboju, lecz gdy chodzi o uszczelnienie plastyczne lufy działowej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wkładka rdzeniowa wymienna do luf działowych, znamienna tem, że odstęp, pozostawiony dla ułatwienia założenia do lufy działowej wkładki rdzeniowej na całej długości tej ostatniej jest sprowadzony do zera lub prawie do zera w miejscu odpowiadającym łusce naboju.

2. Wkładka rdzeniowa wymienna według zastrz. 1, znamienna tem, że w miejscach, w których odstęp pomiędzy nią a lufą sprowadzony jest do zera, wkładka ta ukształtowana jest stożkowato i osadzona w odpowiednim wydrążeniu stożkowatym odpowiadającej części lufy.

3. Wkładka rdzeniowa wymienna według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że stożkowate wydrążenia nagwintowanego pierścienia, przeznaczone do przytwierdzenia wkładki w lufie po wkręceniu do tej ostatniej, opiera się o tylny koniec wkładki, również ukształtowany stożkowato.

Akciová společnost
dřive Škodovy závody v Plzni.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig 1.

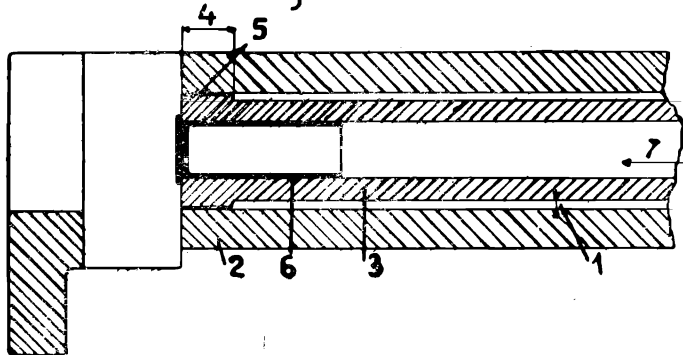

Fig 2.

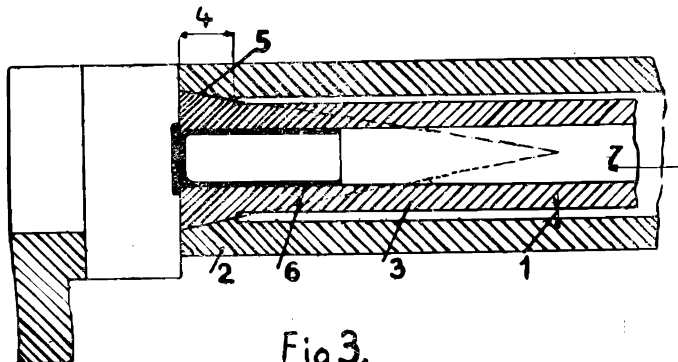

Fig 3.

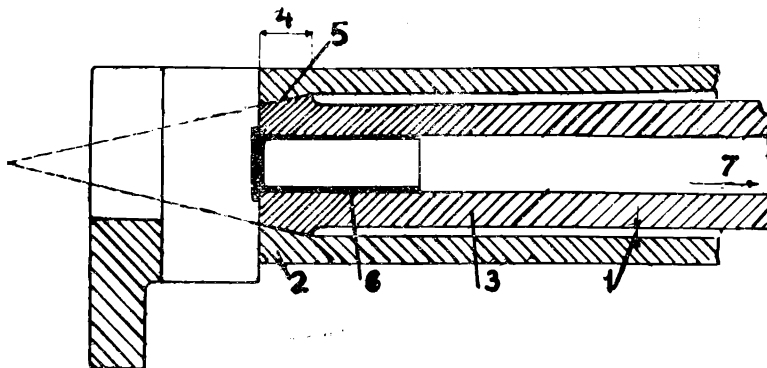

Fig 4.

